

eller jeg har kun Raad til at give 2 Ø., og det maa I nøjes med, saa vilde de utvivlsomt kunne gaa til Domstolene og hævde, at han, saa længe han ikke var erklæret fallit, var bundet ved sit Tilbud, som de havde accepteret. Paa ganske analog Maade stiller efter min Mening Sagen sig med Hensyn til Statens Tilskud til Invalidere. Staten har givet et Tilbud ved Loven, der er givet Invaliderne, Befolkningen, Borgerne, som eventuelt kan blive Invalider, et Tilbud, som de stiltiende accepterer, i det Øjeblik de begynder at indbetale Præmien.

Ud fra denne Grundbetragtning, at hvad der gælder i civilretlige Forhold mellem Borgerne, maa ogsaa gælde i Forholdet mellem Lovgivningsmagten og Borgerne, vilde jeg, hvis jeg havde været her i Salen, paa det varmeste have støttet det Ændringsforslag, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Axel Møller og de Konservative, der fulgte ham. Men det forekommer mig, at det Grundprincip, som nu heldigvis er bragt til Anerkendelse her i Salen, ikke er fuldt gennemført i Lovforslaget, for dersom man maa hævde, at den Grundbetragtning, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller er gaaet ud fra, gælder for de Invalidere, som allerede oppebæres, forekommer det mig, at man ogsaa maa hævde det samme Princip med Hensyn til de løbende Præmier for dem, der er forsikret, men som endnu ikke er blevet Invalider. De har indbetalt deres Præmier under den væsentlige Forudsætning og i den berettigede Forventning, som Socialdemokraterne skriver i deres Mindretalsbetænkning, at naar de indbetale den Præmie, som angives i Loven, vilde de faa en Invalidere af den og den Størrelse. Dersom man altsaa for deres Vedkommende mener det berettiget at nedsætte Invalidere, er Konsekvensen af det Grundprincip, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller har bragt til Værdighed, da det var ved at blive traadt under Fødder, at saa maa de Præmier, der allerede er indbetalt, nedsættes, de maa tilbagebetales forholdsvis i Forhold til den Invalidere, som man bliver enige om at de skal have for Fremtiden. Man kunde naturligvis sige: Ja, men hvis de var blevet Invalider, inden denne Lov traadte i Kraft, medens de betalte den større Præmie, saa havde de haft Ret til 800 Kr. Ja, men de blev nu ikke Invalider, og de betalte Præmien ud fra den Forudsætning, at dersom de blev

Invalider, fik de 800 Kr. Det har de haft berettiget Forventning om, og derfor synes jeg, at Konsekvensen maa være, at der ogsaa for denne Kategori af eventuelle Rentenydere foretages en Ændring i Overensstemmelse med den, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller har faaet anerkendt i Loven.

Det er derfor mit Haab, at dette Lovforslag, naar det kommer op i det prøvende og overvejende Ting, som Landstinget jo forfatningsmæssigt skulde være, maa undergaa en saadan videre Udformning i Overensstemmelse med det Grundprincip, som nu er knæsat i Lovforslaget, at der ud af dette Invalidereforslags virkelig kan komme en Lov, som Regering og Lovgivningsmagt kan være bekendt overfor Befolkningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 73 Stemmer mod 67.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget,

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændringer i Lov Nr. 257 af 6. Maj 1921 om Udenrigstjenesten.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6426).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Holger Andersen): Idet jeg udtaler Haabet om, at dette Lovforslag vedrørende Udenrigstjenestens Organisation maa blive til Gavn og Fremme for Statens Interesser, skal jeg anbefale ærede Medlemmer af Tinget at stemme for Lovens endelige Vedtagelse her i Tinget.

Niels Petersen: Skønt der findes Punkter, endda adskillige Punkter, i Lovforslaget, som vi Radikale kunde ønske anderledes, og som vi ved anden Behandling forgæves søgte at faa ændret i Overens-